

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
ÜÇÜNCÜ DAİRE	2004	1940	2002	3546	01/07/2004

KARAR METNİ

YASAL DEFTER VE BELGELERİNE DOĞRUDAN İŞÇİLİK GİDERİ OLARAK KAYDEDİLEN TAŞERON PERSONELİN YEMEK GİDERİNİN, DAVACI ŞİRKETİN TİCARİ KAZANCI İLE DOĞRUDAN İLGİSİNİN OLMADIĞI NEDENİYLE KAZANCIN ELDE EDİLMESİ VE İDAMESİ İÇİN ZORUNLU GİDERLERDEN SAYILAMAYACAĞI HK.<

Temyiz Eden : Vergi Dairesi Müdürlüğü-NİĞDE

Karşı Taraf : ? Yedek Parça İmalat ve Teknik A.Ş.

Vekili : Av. ?

İstemin Özeti : Davacı şirketin, yasal defter ve belgelerine doğrudan işçilik gideri olarak kaydettiği taşeron personelinin yemek giderine ilişkin tutarın kanunen kabul edilmeyen gider olduğu ileri sürülerek 1999 takvim yılı için adına ikmalen salınan vergi ziyai cezalı kurumlar vergisi ve fon payını; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 40'uncu maddesinde, safi kazancın tespitinde hangi giderlerin indirilebileceğinin (8) bent halinde düzenlendiği, birinci bentte, ticari kazancın elde edilmesi ve devamı için yapılan genel giderlerin indirilmesinin öngörüldüğü, taşeronların personeline ilişkin yemek giderlerinin davacı şirketin ticari faaliyetine bağlı olarak ve bu faaliyetin devamı için yapıldığı, bu harcamaların davacı şirketçe karşılanmadığına ilişkin tespit bulunmadığından bu giderlerin kurum kazancının tespitinde indirim konusu yapılabileceği gerekçesiyle kaldıran Konya Vergi Mahkemesinin 30.4.2002 gün ve E:2001/1050, K:2002/341 sayılı kararının; taşeronların personelinin yemek giderinin davacı şirketin faaliyetinin devamı ile ilgili olmadığı ileri sürülerek bozulması istenmiştir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hakimi : Berent Araslı

Düşüncesi : Uyuşmazlık konusu taşeronların personeline ilişkin yemek giderlerinin davacı şirket tarafından gider yazılamayacağı 193 sayılı Kanunun 40'uncu maddesinin incelenmesinden anlaşıldığından, aksi yönde verilen mahkeme kararında isabet bulunmadığından temyiz konu kararın bozulması gerektiği düşünülmektedir.

Savcı : Nurten Karaçay

Düşüncesi : Davacı şirketin taşeronlarına hizmet akti ile bağlı işçileri için ödediği yemek bedelinin kurum kazancının tesbitinde gider olarak indirilip indirilmeyeceği uyuşmazlığa konu edilmiştir.

Kurum kazancının tesbitinde indirilebilecek giderler, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 40. maddesi hükmünde sayılmış olup, davacı kurumun taşeronlarının işçilerinin yemek bedelleri, bu madde kapsamına uygun bir gider olmadığından, sözü edilen maddenin 1. numaralı bendinde yer alan kazancın elde edilmesi ve idamesi ile ilgili giderler arasında kabul edilmesi ile kurum matrahından düşülmesi gerektiği gerekçesiyle davanın kabulü yolunda verilen mahkeme kararında hukuka uygunluk görülmemiştir.

Açıklanan nedenle temyiz isteminin kabulü ile temyize konu vergi mahkemesi kararının bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Üçüncü Dairesince işin gereği görüşülüp düşünüldü:

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 40'uncu maddesinde, safi kazancın tespitinde hangi giderlerin indirilebileceği bentler halinde düzenlenmiştir. Sözü edilen maddenin 1'inci bendinde, ticari kazancın elde edilmesi ve devamı için yapılan genel giderlerin indirilmesine olanak tanınmışken, 2'nci bendinde, hizmetli ve işçilerin iş yerinde veya iş yerinin müstemilatında iâşe ve ibate giderleri, tedavi ve ilaç giderleri, sigorta primleri ve emekli aidatının ayrıca 27'nci maddede yazılı giyim giderlerinin kazançtan indirilmesi kabul edilmiş, 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun safi kurum kazancının tespitine ilişkin 13'üncü maddesinin 2'nci bendinde, safi kurum kazancının tespitinde Gelir Vergisi Kanununun ticari kazanç hakkındaki hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Davacı şirketin, fabrika bünyesinde yaptığı üretimin bir kısmında çalıştırdığı taşeronların personeline ait yemek giderinin doğrudan işçilik maliyetine kaydetmesine karşın sözü edilen giderin davacı şirket açısından kanunen kabul edilmeyen gider olduğundan bahisle yapılan tarhiyatı kaldıran vergi mahkemesi kararı temyiz edilmiştir.

Davacı şirketin taşeronlarının personeline ilişkin yemek giderleri taşeronların ticari kazancının elde edilmesine ilişkin bir gider olup, davacı şirketin ticari kazancı ile doğrudan ilgisi olmadığı gibi kazancın elde edilmesi ve idamesi için zorunlu giderlerden sayılmayacağından giderlerden çıkarılarak matraha eklenmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı, bu nedenle vergi mahkemesince tarhiyatın kaldırılması yolunda verilen kararda yasal isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin kabulüyle Konya Vergi Mahkemesinin 30.4.2002 gün ve E:2001/1050, K:2002/341 sayılı kararının bozulmasına, 492 sayılı Harçlar Kanununun 13'üncü maddesinin (j) bendi parantez içi hükmü uyarınca alınması gereken harç dahil olmak üzere yargılama giderlerinin yeniden verilecek kararda karşılanması gerektiğine 1.7.2004 gününde oybirliğiyle karar verildi.

(DAN-KAR-DER; SAYI: 6)

BŞ/ŞGK